

**Uchwała Rady Naukowej Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych
z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie formuły prac licencjackich**

1. Praca licencjacka powinna różnić się zasadniczo od pracy magisterskiej nie tylko objętością, ale i formułą.
2. Należy uniknąć sytuacji, w której studenci kontynuujący po studiach licencjackich studia magisterskie zdani byłiby w rzeczywistości na pisanie w ciągu pięcioletnich studiów dwóch obszernych prac: większej magisterskiej i mniejszej, ale podobnej – licencjackiej.
3. Praca licencjacka powinna stanowić sprawdzian najbardziej elementarnych, ale i szczególnie ważnych umiejętności osoby, która postawiła pierwszy krok na drodze do zdobycia pełnych kwalifikacji socjologicznych.
4. tego rodzaju umiejętnościami są przede wszystkim: a) umiejętność jasnego sformułowania problemu, b) umiejętność zbierania i porządkowania informacji, które dotyczą tego problemu.
5. Sformułowanie problemu jest z reguły sprawdzianem opanowania pojęć socjologicznych oraz wykształcenia wyobraźni socjologicznej.
6. Umiejętność zbierania informacji jest szczególnie ważna w dobie natłoku informacyjnego i pojawienia się obok źródeł tradycyjnych (publikacje naukowe, raporty z badań prowadzonych przez ośrodki sondażowe, w tym badań porównawczych – np. WVS, ESS), źródeł związanych z Internetem.
7. Trudno zbyt sztywno określić wymaganą objętość pracy licencjackiej, ale wydaje się wskazane, by stanowiła ona około 1/3 objętości pracy magisterskiej.
8. W ocenie pracy licencjackiej powinno brać się pod uwagę m. in.: umiejętność jasnego sformułowania problemu i ewentualne wskazanie na jego teoretyczną lub(i) praktyczną doniosłość; prezentację zebranych informacji, ich ewentualną typologię i ocenę (np. pod kątem wiarygodności).
9. Tego rodzaju formuła pracy licencjackiej jest wysoce uniwersalna – może być wykorzystywana zarówno w przypadku np. problematyki z zakresu historii idei, jak i współczesnych problemów badanych metodami empirycznymi.